

Mulkt, og een Betjent er blevet idømt en Straf, som vistnok appelleres til en højere Instans. Det forekommer mig, at der ved denne Fremgangsmaade er taget haardt paa Betjentene, hvorimod der er taget mildt paa Inspektøren. Inspektøren blev forflyttet til en anden Anstalt, hvor han oppebærer samme Løn, som han havde i Horsens, men det kan dog ikke nægtes, at det er Inspektøren, der ved hele sin Optræden derovre har foraarsaget de uheldige Forhold, og at man skyder Ansvar et bort fra de rette, naar man tager haardt fat paa de underordnede og lader den øverste Embedsmand slippe saa mildt, som Tilfældet er her; thi Sandheden er dog den, at der herskede rent ud anarkistiske Forhold i Horsens Straffeanstalt i den sidste Tid, Hr. Goos var derovre. Jeg vil ikke her fremkomme med Beskrivelser deraf, skønt det kunde være fristende nok, da de er af en saa drastisk Art, at Tinget neppe nogen Sinde har tænkt sig, at der kunde finde slige Optrin Sted indenfor en Straffeanstalt. Men Hovedsagen er for mig, at det nu ser ud til, at der bliver betydeligt bedre Forhold derovre. Jeg maa indrømme, at siden den nye Inspektør er kommet derover, er der foretaget en Del Forbedringer ogsaa vedrørende selve Tugthuset. Jeg har haft Lejlighed til at se Horsens Straffeanstalt, og jeg maa indrømme, at der er mange Ting derovre, som jeg kunde ønske anderledes. Jeg vil specielt henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at efter min Mening burde der bygges et nyt Sygehus og indrettes et nyt Køkken derovre. Og hvad Forplejningen af Fangerne angaar, maa jeg gentage, hvad jeg udtalte i Fjor, at det forekommer mig urimeligt, at Fangerne ikke har Adgang til at faa Margarine i Stedet for Fedt, som mangfoldige Mennesker har meget vanskeligt ved at taale. De Straffeceller, som er i Kælderen i Straffeanstalten, burde det forbydes at benytte til at indespærre Arresteranter i, da adskillige af disse Celler er af en saadan Beskaffenhed, at det er ganske ødelæggende for Helbredet at opholde sig i dem i flere Dage. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Justitsminister, naar Straffeanstalten ved Nyborg tages i Brug, og der paa den Maade bliver Plads for flere Straffefanger, vil medvirke til, at de Ting, jeg har nævnt, bliver forandret ovre i Straffeanstalten i Horsens; saa vil jeg indrømme, at Horsens Straffeanstalt, selv om det er en gammel, haard og trist Anstalt, er til at benytte i Fremtiden; der kan jo

heller ikke være Tale om at sløjfe en Bygning, der er et Par Millioner Kroner værd.

Endelig vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke er muligt i Aar at forbedre Fængselsbetjentenes Løn. Vi har jo i de sidste Dage set, at den højtærede Trafikminister er gaaet med til at forbedre Lønningerne for det daarligst lønnede Personale ved Statsbanerne. Den højtærede Justitsminister har ved Horsens Straffeanstalt Funktionærer, der er lønnede lige saa slet, ja slettere end Depotarbejdere og Banearbejdere, og under Hensyn til den stadige Stigning i Priserne paa Livsfornødenheder er det ganske urimeligt vedblivende at byde disse Mennesker derovre den Løn, de nu har. Arbejdstiden er uhyre lang — 12 til 13 Timer for Dagstyrken —, og Arbejdet er af en meget uhyggelig Beskaffenhed, idet Fængselsbetjentene paa en Maade maa dele Kaar med Fangerne. Den højtærede Minister har jo selv for nylig været ovre i Horsens Tugthus og set, hvor forfærdeligt det i Grunden maa være hver eneste Dag at traske op og ned i disse mørke Gange og disse skumle Arbejdsceller, saaledes som Fængselsopsynet maa gøre. Og den højtærede Justitsminister stiller store Fordringer til disse Mennesker; de skal ikke alene være Fangevogtere i almindelig Betydning, men ogsaa være en Slags Pædagoger. Hvorvidt den Straf, Fangerne faar, bliver nyttig eller ikke, er i høj Grad afhængigt af Opsynet, og hvis der er et sløvt og udueligt Opsyn med Fangerne, nytter det naturligvis ikke det fjerneste, at man indespærre dem derovre. Jeg ved for Resten, at Ministeren selv indrømmer, at den Løn, Tilsynet faar, er for ringe, og Ministerens højere Embedsmænd indrømmer ogsaa, at den er for ringe. Men naar man indrømmer det, synes jeg, at man maa gøre Skridtet fuldt ud og forhøje disse Folks Løn, saaledes at de kommer op paa Højde med den laveste Lønklasse for Funktionærer ved Statsbanerne og Postvæsenet. Det drejer sig ikke om meget store Beløb, højst 30,000 til 40,000 Kr., og naar man tager Hensyn til Stigningen i Prisen paa Livsfornødenheder og den dyre Husleje, forekommer det mig, at man ikke længere fra Ministeriets Side kan modsætte sig dette Krav, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister ved Finanslovsforslagets anden Behandling vil stille et Forslag om at forbedre disse Funktionærers Lønninger, saaledes som jeg her har omtalt.